

ærede Kollega for den Anerkjendelse, han iøvrigt viste Lovforslaget, og jeg kan kun slutte med indstændig at anbefale at opspare andre Ønsker, man kunde have i den Retning, hvad Udvalget selv har havt, til en anden Leilighed, hvor der navnlig da kunde, maaste ved Regjeringens Belvilje, fremkomme et Lovforslag, der yderligere vilde arbejde henimod det samme Formaal som det, der er det foreliggende Forslags Diemed.

Rosenørn: Jeg vil unegetelig altid med stor Sympathi slutte mig til enhver Bestræbelse, som jeg ser kan fremme det Formaal, som det foreliggende Lovforslag har, nemlig at modvirke den skadelige Brændevinsdriften, og jeg kan derfor ikke sige Andet, da jeg nu er opfordret til at tage Ordet, end at jeg med Fornøielse har set de 5 Punkter, som ere blevene fremhævede af et Medlem i Udvalget, og som han ønskede tagne under nærmere alvorlig Overveielse. Jeg kan ganske slutte mig til det udtalte Ønske, og det vilde derfor ogsaa gjøre mig ondt, om dette Forslag, saafremt det skulde blive til Lov, ikke tillige ogsaa skulde kunne have heldbringende Virkninger for Staden Kjøbenhavn. Jeg vil imidlertid indrømme, at den høitærede Minister vistnok har fuldkommen Ret, naar han siger, at det synes ikke at være afpasset efter Forholdene her i Kjøbenhavn. Kjøbenhavns kommunale Forfatning er jo saaledes indrettet, og det anser jeg for at være meget heldigt, at hvad der er Administration ligger under Magistraten, medens derimod andre Formaal, Bevilling af Penge etc., ligger under Borgerrepræsentationen. Som Forholdet for Diebliffet er i Kjøbenhavn, er det saaledes, at naar der er Tale om at erholde Ret til at udøve Bærtshushold eller en eller anden af den Slags Virksomheder, som omtales her i Forslaget, er det naturligvis Magistraten, som alene har at paase, at Vedkommende opfylder alle de Betingelser, som ere nødvendige for at kunne faae Borgerkab. Borgerkab kan ikke negtes, naar Betingelserne ere tilstede. Derfor denne Lov blev gjældende for Kjøbenhavn, skulde det altsaa være den samlede Kommunalbestyrelse, som tog Bestemmelse i hvert enkelt Spørgsmaal af denne Natur, og med Hensyn hertil kan jeg jo ikke sige Andet, end at det vilde være noget besværligt og en temmelig stærk Fordring, om man vilde have, at ikke blot den samlede Magistrat, men ogsaa Borgerrepræsentationens Medlemmer hver Gang skulde sættes i Bevægelse, naar der var Spørgsmaal om en Mand maatte faae Tilladelse til at have Beværtning eller ikke. Sagen er jo imidlertid af den Beskaffenhed, at det vel nok kunde ordnes saaledes, at ogsaa Lovens Bestemmelser kunde komme til at passe for Kjøbenhavn; men jeg maatte ønske, at der saa ogsaa kom en udtrykkelig Bestemmelse, som gik i den Retning, at man ikke behøvede at sætte

hele Kommunalbestyrelsen i Bevægelse for et saadant enkelt Tilfældes Skyld.

Krieger: Det ærede Medlem, som nu havde Ordet (Rosenørn), fremhævede netop det Punkt, hvorom jeg vilde have gjort en Bemærkning, men først vilde jeg udtale dette, at saaledes som Lovforslaget er affattet, tror jeg ikke, det kan betvivles, at det maa omfatte Kjøbenhavn. Dette er jo det første Spørgsmaal, som bliver at besvare. Det er ganske sandt, at man undertiden for Lydeligheds Skyld adstiller Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men naar det ikke sker, tror jeg, at i Lovsproget „Kjøbstæderne“ omfatter Kjøbenhavn, og man kan i og for sig ikke sige, at den Omstændighed, at der tales om Stedets kommunale Bestyrelse, skulde være et bestemt tegn paa, at Lovforslaget ikke omfattede Kjøbenhavn. Et andet Spørgsmaal er netop det, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremhævede, om det er hensigtsmæssigt, at den samlede Kommunalbestyrelse og ikke blot Magistraten her skulde være virksom. Jeg tvivler ikke paa, at der jo er Medlemmer her i Forsamlingen, som staa i en saadan Forbindelse med Borgerrepræsentationen, at de bedre end jeg — det ligger en Mennestealder tilbage, siden jeg var Medlem af den — ville kunne overveie det Spørgsmaal, om den foreslaaede Fremgangsmaade er praktisk for Kjøbenhavns Vedkommende. Men der er dog maaste en Mellemvei, hvis man i Borgerrepræsentationen skulde finde det hensigtsmæssigt, at denne ogsaa kom til at tage Del i de herhenhørende Bestemmelser, hvorved man kunde fjerne det største Besvær, og det var, naar det var det staaende Udvalg, som havde med disse Sager at gjøre. Det havde maaste sine Fordele, at det ikke var Magistraten alene, der traf Bestemmelsen, og det kunde opnaaes derved, at man benyttede det staaende Udvalg. Som sagt, jeg tror, at det er fuldstændig rigtigt, at Lovforslaget bliver undertastet en Overveielse, ogsaa med Hensyn til dette Punkt, men jeg vil kun fremhæve, at som Lovforslaget er affattet — og det er i Principet ganske rigtigt — kan man ikke udelukke Kjøbenhavn.

Fischer: Jeg vil gjøre den Tilstaaelse, at jeg havde ventet noget Mere af det ærede Udvalgs Overveielse af denne Sag; thi det, der nu foreligger, er jo i Virkeligheden ikke forstjelligt fra det oprindelige Lovforslag, og i hvert Tilfælde maa dog den, der vil være tilfreds dermed, være udrustet med en god Del Laalmodighed; thi der er meget lange Udsigter, indtil man skal opnaa Noget ved det foreliggende Lovforslag. Jeg har ligesom det ærede kongevalgte Medlem (Rosenørn), der havde Ordet, anset det for at være det bedste Parti af Udvalgets Betænkning, som findes i Udtalelserne af et enkelt Medlem, og det er navnlig Nr. 2, 3 og 4, som jeg maa sjenke min Sym-